Kahve Molası

ISSN: 1303-8923

Kahvecileri... YAZIN "KAHVE MOLASI"NA Ölümsüzleşsin!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 413

29 Aralık 2003 - Fincanın İçindekiler

- BİR İSYAN HİKAYESİ ... Rana Aslanbay Aydın
- ACİL KAPISI-BİR SÜLEYMAN DOĞUYOR ... Seda Demirel
- KADINLARIMIZ ... Burak Ü.KILIÇASLAN
- AŞKA MEKTUP ... Naz Başaranlar
- İLK YAZIM ... Ayşenur Güven
- 2004 ÖZEL - KOÇ ve BOĞA ... Nurettin Özdemir

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

İnsan,
"Ne ise o olmayı"
reddeden tek mahluktur.
(Albert Camus)

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Kahverengi Sayfalar
FİNCAN/SİPARİŞ
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

Editör'den : Ete uzanamayan kasap olmasın!..

İyi haftalar,

Kendimden şüphe ettiğim ender zamanlardan birindeyim bu aralar. Hani vardır ya, hatırladıkça yaptıklarınızdan tekrar tekrar utandığınız, doğru bildiğinizi sandığınızdan şüpheye düştüğünüz zamanlar, hah tam o aralıktayım. Sesi çıkan çoğunluğun herzaman haklı olduğu söylenemese de, geride kalanları hoşaf haline getireceği de aşikar. Yok canım kastettiğim ne İran'da ki deprem ne de kadınları eşek yerine koyan proflar. Sıradan, aşağılık, olmasa ne güzel olur, yaptınız iyi halt yediniz, yoz kültürün eseri Popstardan bahsediyorum her Pop-ertesi olduğu üzere. Haşa bu sıfatlar da bana ait değil, noktası virgülü aynı olmasa da benzer deyişlerle gazete köşelerine, ekran bülbüllerine, emekli savaş muhabirlerine ait.

Yapımcı bu sıradan laylaylom programının gün gelecek memleketimizin sosyal yapısına dinamit koyabilecek, 7'den 70'e herkesin tek gündem maddesi olabilecek hale geleceğini tahmin edebilir miydi? Edemediğini kendisi de itiraf etti zaten. Milletin ağzında bir laf "Sanki memleketin başka derdi kalmadı da kalkıp popstar seçiyorlar, aaavvvv!" Kardeşim asıl sizin başka işiniz yokmu da bir eğlence programını milletin baş derdi haline getiriyorsunuz. Dile yapışık bir başka söylem "Çocuklara kötü örnek oluyor." Yok ya? Nasıl kötü örnek oluyor bir açıklar mısınız? "Adam katil ayol!" Bak Allahın işine, ne zamandır kötü örnek oluyor diye çocuklarımıza bol kanlı filmleri yasaklıyoruz? Ne zamandır o sava göre çocuklarımızın cinsel tercihini direkt etkileyebilecek Fatih'li, Aydın'lı, Bilal'li, Hırtarto'lu programları seyretmelerini önlüyoruz? Emekli savaş muhabiri, Bayhan'ı taklit eden çocuğu gösterip "Gördünüz mü çocuklar nasıl etkileniyorlar." diyor. N'apsaydı? Çocuk ilginç bir adamı taklit ediyor ve sığ beyinli birileri çıkıp "Şimdi sesini yarın hayatını taklit eder, mazallah katil olur çocuklar." fetvası veriyor. Bu lafları duyunca insanın Aziz Nesin'e rahmet okuyası geliyor. Kusura bakmayın ama çocuklarının etkilenmesinden korkan anabalar kendilerini kandırıyorlar. O çocukları salak yerine koydukları için asıl salaklığı kendilerinin yaptığını farkedemiyorlar. Eğer böyle bir zafiyet varsa, bunun tek sorumlusu ana babadır. Ben oğlumun Bayhan'a özenip katil olacağını ya da bu memlekette katillerin de star olabileceğini düşünüp bu yolda ilerlemeye karar vereceğini sanıyorsam oğlumdan sunturlu bir küfrü de hakediyorum demektir.

Çıldırmamak elde değil. Son derece sıradan, toplumsal hiçbir değeri olmayan, sadece izleyenlerin zevkine hitap eden, yıllardır özlenen anlamda bir ses yarışması yada şovundan başka birşey olmayan bir yapımı, başından sonuna soluksuz izleyen ama ardından vampirella ilan etmeyi becerebilen başka bir millet var mıdır meraktayım. Dünyaca ünlü MTV de Osborne ailesini dikizleyenlerin aklına "Ulen bunlar çocuklarımıza kötü örnek oluyor" demek geliyor mudur? İyiyle kötüyü, güzelle çirkini ayırdetmesini bile öğretemiyorsak çocuklarımıza, başka ne işe yararız biz anababalar acaba? Hiç inkar etmeyin, bu feveranın tercümesi şu; "Boktan(!) bir adam şansını kullanıp meşhur oluyor da ben neden olamıyorum?" ya da "Neden o dandikler orada da ben buradayım? Halbuki ben bir of çeksem karşıdaki dağlar yıkılır be..."

Pırıl pırıl gençler geliyor siz ne derseniz deyin. Ve ben o o gençleri dinlemekten de izlemekten de zevk alıyorum. Sahne de Firdevs'i, Şamdan'da Gala'da Aydan'ı, var mı bir diyeceğiniz? Yazının başında kendimden şüphedeydim ama bu satıra gelince şüphe müphe kalmadı. Şüphe duyması gerekenler, çocuklarına aptal damgası vuranlar, uzanamadığı ete mundar diyenler, yani ben değilim, hıhh...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Mektebişahane : Rana Aslanbay Aydın

BİR İSYAN HİKAYESİ

Beyaz perdelerimin kesemediği gün ışığı gözüme değince açtım gözümü. Odayı dolaştı gözlerim önce, sonra birden karnımda bir sancı hissettim. Karnımın içinde yabancı bir el, bağırsaklarımı yakalamış hoyratça sıkıyor, büküyor sanki... Yataktan fırlayıp banyoya koşmak istedim, sendeledim, halsizim olmuyor bedenimi kaldırmaya gücüm yetmiyor. Duvarlara, kapılara tutunarak kendimi banyoya atıyorum. Ahh, bir de midem başlıyor şimdi kendini hissettirmeye.

İnsanın içindeki organları hissetmeden ama onlarla birlikte yaşaması ne güzelmiş meğer. Oysa şu anda sanki hepsi birden isyan etti, bağırıp çağırıyor hatta zıplıyorlar galiba. Bacaklarım da muhalefetteki yerini aldı hemen, pis işbirlikçiler... Hiç değilse telefonuma kadar gitmeme izin verseydiniz, birilerine haber verebilseydim.

Olmaz, kabul edemem, bu kadar basit olmamalı herşey, öleceksem bile çevremde birileri olsun vedalaşacak. Böyle çuval gibi banyoda yığılıp kalmayı yakıştıramıyorum kendime. Ama bir kendime geleyim, nasıl öcümü alacağım sizlerden pis isyancılar... Annem, anneme haber verebilsem, ama yok olmaz, benimle birlikte onun da ölmesine izin veremem, niye mi, nasıl olsa sesimi duyunca o da panikten gidecek, daha doğrusu sesimi duyabilirse, çünkü sesim de bana cephe alanlardan şu anda. İnleme dışında anlamlı bir ses bile çıkartamıyorum. Şunu bir atlatayım bir daha sesimden de hiç yakınmayacağım, söz veriyorum.

Artık iki büklüm oldum, bedenimi iki kat yapıp midemi arasına alırsam sanki ona hükmedebilecekmişim gibi hissediyorum. Sürünmekle yuvarlanmak arası bir şey şimdi yaptığım ama çantama ve telefonuma ulaşmayı başarıyorum. Bu halde bile sizlerden güçlüyüm işte, adi isyancılar... İyi ki dün akşam en son seni aramışım, tek tuş ile çevirebiliyorum numarayı, yoksa bir de onunla uğraşacaktım. Hadi aç, hadi aç, dayanamıyorum beklemeye. Oh neyse açıldı işte, duyduğumda şaşırdığım bir ses çıkarttım birden, cızırtılı, bezgin ve ağlamaklı;

- neredesin?

Bir şaşkınlık sessizliği önce sonra endişeli bir soru-cevap;

- ne oldu?
- çok kötüyüm, ne olur gel
- tamam, geliyorum

İşte sorgusuz sualsiz imdadıma koşacak tek kişi o, iyi ki varsın, iyi ki varsın. Dönüyorum tekrar banyoya ama bu kez lavabonun başında buluyorum kendimi. Gördüklerime inanamıyorum, lavabonun içine yüzümden boynumdan su gibi akanın ter olduğunu fark ediyorum. Elimi boynuma sürüyorum inanmaya inanmaya, ama yanılmıyorum ter bu. İçimdeki bütün kötüleri atabilmek için uğraşıyorum lavabonun başında, direniyorlar ama azar azar atıyorum onları dışarı. Evet, galiba midemi yendim, yüzümü yıkamak istiyorum ama buna yıkamak denir mi bilmiyorum, ıslanıyorum sadece. Su ile ter birbirine karışıyor. Bacaklarımla mücadeleye geldi sıra;

- hadi bakalım, götürün beni yatağa kadar, bunca sene iyi baktım size ben, spor yaptım hep hastalanmayın diye, hadi yapın görevinizi

İsteksiz bir tepki veriyorlar bana, "uzan şuracığa işte" der gibiler. Uzatmayın, şunun şurası kaç adım var ki gidilecek diye zorluyorum onları. Israr edince fazla da karşı koyamıyorlar, pek de yürümek denemez ama yatağa ulaştırıyorlar beni. Ohh, onları da yendim.

- O kadar kolay mı sandınız beni yenmeyi, siz beni ne sanıyorsunuz adiler?
- Yarın sabah buna gülmek istiyorum, akşamına da unutmak istiyorum bu isyanı. Görmemiş olayım, duymamış olayım, terbiyesizler sizi.

Derken kapı açılıyor, geldi işte, canım benim nasıl da geldi hemen. Ağlamak geliyor içimden. Şaşkın şaşkın bakıyor yüzüme, bozulmuş morali işte.

- İyiyim, artık iyiyim, bitkinim sadece
- Korkuttun beni, anlat ne oldu, nasıl oldu

İsyancıları şikayet ediyorum ona, ama nasıl da haklarından geldiğimi de anlatıyorum tabii. Uzanıyor yanıma, paylaşıyor bitkinliğimi.

- İyi ki varsın bi tanem, iyi ki varsın.

Rana Aslanbay Aydın
rana@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Pratisyen Kahveci : Seda Demirel

ACİL KAPISI-BİR SÜLEYMAN DOĞUYOR

Bizim Kurumun Acil Kapısı sürekli gebedir..

24 saatte 800 civarı hastanın ve bu rakamın da en az 3 katı hasta yakının kullandığı Umumi bir kapıdır anlayacağınız..

Buraya da size bu kapının içinde yer alan şu gebeliklerden birinin doğum haberini yazmak niyetinde oturdum bugün..

Bizim kapının şahsına münhasır kendisinden biraz bahsetmek elzem oluyor aslında.. Altı ay öncesine kadar maviye boyalı öylesine sıradan soğuk bir demir kapıydı bizimkisi.. Acil Sorumlu Hekimi Altan Bey bir ani kararla Başhekimliğe bastırıp şu birini görünce hemen içeri buyur eden mucizevi kapılardan birini eskisinin yerine oturtturduğunda bizde azıcık yabanilik yaptık yani.. Girdik çıktık girdik çıktık.. Tam göbeğinde durduk.. Milim kımıldamadık.. "Aha bakın şimdi hastayı sedyeden düşürdük, bakalım kapı naapacak???" mizansenleri yazdık (..ee.. aslında pek mizansen de değil ya..) ve bunu oynadık.. Kapıda bir direnç bir direnç.. Bir de şık olmuş öyle, şeffaf filan.. Akıllı, yakışıklı, çalışkan bir kapı olmuş bizimki.. Vallahi bozulmadı ilk gün.. Şu aralar kapanma güçlüğü yaşıyormuş, ben başkalarının yalancısıyım, 25 Aralık nöbetimde şahsen duruma bakacağım.. Bilahare anlatırım..

Efendim ben ne anlatıyordum? Kapının kendisini atlamadığımıza göre, sırada bu kapının iç ve dış tarafı var tabii ki mevzu bahis edilecek..

Kapının iç kısmı bizi soğuktan koruyan ama bizimle birlikte hasta ve hasta yakınlarının acı tatlı, haklı haksız eziyet ve çilesini de içeriye hapis bırakan bir başka dünyadır demeliyim. O öyle bir kapıdır ki bizim gibi kendisini bekleyenler arasında nice deyimler yaratmıştır..

"Bu geceki cerrahi kapıcı kim??"
"Nerdesin be kızım beeee.. Kapıyı yine otomatiğe bağlamışsın.."
"Kapıcı dairesinin anahtarını gören oldu mu, forma kanlandı değiştirmem lazım"
"Kapıcı doktora gidin tansiyonunuzu ölçmeden sizi içeri almış, eşeklik yapmasın, Şef söyledi dersiniz"
"Sedyeyi kenara ittir teyzemm, otomatik kapı çarpar!" vb..

İçerisinin kalabalıklığı gününe ve saatine hatta mevsimine göre çok değişkenlik gösterir. Aynı şekilde hasta portföyümüz de bu gibi koşullardan ve ayrıca bir önceki gece oynayan dizilerden nasibini her daim alır.. Şu malum Asmalı Konak dizisinde birinin kız kardeşi canına kıyma girişiminde bulunmuşmuş da.. Hiiiiii!!!.. Allahım!!! Gökten genç kız yağmıştı bütün gün boyunca Acile.. Onu içen, bunu içen, yok içtiğini iddia edip midesini yıkamak için sondayı burnundan geçirmeye çalışırken içmediğine dair yeminle eden..

Bütün bu hoş veya nahoş yaşanılası ve tecrübe edilesi olay arasında benim yaşadığım bir tanesi vardır ki, anlatmazsam içimde kalacak, bunu deontolojinin nemli ve unutulmuş ahlaki sayfaları içine gömemeyeceğim işte.. Ey sevgili meslekdaşım sakın beni kınama.. Ey Hipokrat amca ne olur beni çarpma..

Süleyman İç Anadolu'nun bağrından kopup bize üroloji asistanı olarak gelirken, herşeyini olduğu gibi özünü de saklayıp gelmiş, aslında son derece saf, naif, ve inanılması zor da olsa bir o kadar da iyi niyetli bir arkadaşımız..

Kapı!!da ilk nöbetini tutmanın heyecanı ile gelmiş o gün hastaneye belli.. Yeni asistanlara mahsus, burunları iyice sürtmeden önce yaşadıkları şu malum "Ben çok önemli bir şey olmak üzereyim" duygu yoğunluğu ile o sabah hastaneye çok erken varmış olduğunu tahmin ediyorum.

Saat 10:00 gibi ben kapıcı dairesinden kapıya doğru yürürken ortam gayet sakin ve huzurluydu.. Cebime sığdırmaya çalıştığım anahtar tomarı içinden kapıdan nöbeti devir alacağım arkadaşıma vereceğim anahtarı çıkarmaya çalışıyordum bir yandan..

Süleyman ile ilk karşılaşmamdı. Geniş yüzlü, kısa boylu, kırmızı yanakları ışıkta parlayan bu çömez, bir köy çocuğu edası ile bana gülümsüyordu.. Çok severim doğal insanları, Süleyman da bir o kadar doğaldı işte.. Tecrübesizliğini kapatmaya çalışırken tevazuyu elde tutan bir tavırla bana devredeceği hastalardan bahsetti kısaca, konuşurken gittikçe panik oldu, en sonunda da kaçarcasına uzaklaştı kapıdan.. Arkasından gülümserken içimden " ooofffff.. of! Daha ne Süleymanlar görecek bu Acil" diye geçirdiğimi de çok net hatırlıyorum.

Süleyman'ın sırra kadem basmasından onbeş dakika sonra arkamdan omuzuma asılan bir el hissettim. Döndüğümde karşımda uzun boylu, bıyıklı, en çok kırklı yaşlarda, iyi giyimli birini gördüm.. Yüzü gözü kıpkırmızı olan bu şahıs ağzını açtığında tahminimden çok daha nazik ve kibar bir ses tonu ile yardım edip edemeyeceğimi sordu. Buyrun demem üzerine de "Eşimin nesi var, ona ne yaptınız?" dedi.. Kendisine "Bana eşinizin acil giriş kaydını getirirseniz sizi aydınlatabilirim" dedim demesine ama, hiç de beni anlamış gözükmüyordu.. Derin bir nefes aldı ve sorusunu aynen tekrarladı.. Derin nefes alma sırası daha bende değildi, henüz çok sakindim..

"Beyefendi, hastaları ve yakınlarını ezberlememiz mümkün olmuyor, bende size yardımcı olmak istiyorum, lütfen Acil Kapısından ilk girerken kayıtta size verilen şu iki nüsha olan mavi matbu kağıdı getirin bana ki okuyalım beraber.." dedim..
"Ortada kağıt filan yok işte, karım içerde yatıyor.." dedi..
"AAA.. o zaman size daha bakılmamış, lütfen hemen eşinizi buraya getirin, siz de bir yandan girişini yaptırın.."dedim..
"Yooo.. karıma bakmışsınız, hatta iğne yapmışsınız.. Kağıt filan da yok işte " diye biraz biraz diklenmeye başladığında, ben derin nefes alma hakkımın ilkini kullanmaya karar verdim..
"Beyefendi, biz Acil girişi yapılmayan hastalara dokunamayız, iğne yapılması için muhakkak o kağıda yapılacak işlemin açıkça yazılmış olması, muayene bulgularının belirtilmesi gereklidir.. hem.." diye konuşurken sözümü heyecanla kesti..
"Ya, tamam!!! Yazılı birşeyler var zaten ama ben anlayamam ki.. Gelip siz bir baksanız.." diyecek olduğunda, ben zafer kazanmış bir komutan edası ve tevazusu içinde, "İŞTE!! O bahsettiğiniz yazıları bana getirin.."dedim gülümseyerek..

Olayı çözmüş olmanın, haklı çıkmış olmanın, ve muhatabımın delirmeden olayı idrak etmiş olmasının rahatlaması ile gevşerken, bunun tam tersine onun morardığını, burun deliklerinin genişlediğini, gözlerinin döndüğünü görünce az sonra bir felaket yaşayacağımı hemen anladım..

"YA BEN SİZE KARIMIN BALDIRINI NASIL GETİREYİM, KAĞIT FİLAN YOK, BİR İĞNE YAPMIŞLAR, BALDIRINA BİRŞEYLER YAZMIŞLAR, BİR DE KAŞE BASMIŞLAR" cümlesini duymam ile arkama dönüp elime kocaman bir parça alkollü pamuk alıp, bahsedilen zavallı genç kadının yanına koşmam bir oldu.. Eteğini sıvadığımda, bu genç ve güzel kadının baldırına şu cümlelerin yazıldığını okudum..

BU KADIN ALLERJİYE BENZİYO
AVİL İLE DEKORT YAPTIM
HABERİNİZ OLSUN..

Altında da Süleyman kardeşimin kaşe ve imzası...

Seda Demirel

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Burak Ü. KILIÇASLAN

KADINLARIMIZ

Rutin ve sıkıcı olanla yaşamayı öğreniyoruz sanırım.
Çoşku yitip gitmiş ve çoşkunun süreğen düş kırıklığı ve kızgınlığı karşısında bozulmaya uğramış hali olan sinisizm ortama egemen olmuş. Ya da bu benim kuruntum.
Bu ülkede yaşamak zaman zaman kabak tadı verse de, kendini bu ülkeye ait hisseden her bireyin toplumsal duyarlılığını hayretle sorguluyorum.
Hele kadınlarımız!!!
Hayret ki ne hayret!!!
Sizler bu ülkenin geleceğisiniz. Hani eğitim çözecekti ya Türkiye'nin gelişim sürecindeki, az gelişmişlik ya da gelişmemişlik problemlerini.
Eğitimsizsek, eğitim sizsiniz. Sizler eğitimsizseniz bu toplum da eğitimsizdir.
Çünkü sizler annesiniz...
İddia ediyorum; bu ülkenin annelerini, anne adaylarını, kadınlarını eğitin Türkiye için çok önemli bir adım atmış olacaksınız.
Türkiye'nin sorunlarının temelinde eğitimsizlik(öğretim değil) vardır. Bu tespitte farklı birikimde birçok yetkinlik sahibi kişiler hemfikirdir.
Ataerkil toplum bireylerinin çağdaş toplum bireylerine dönüşüm sürecinde kadın-erkek farklılığını gözetmemiz gerekir.
Erkek aynı zamanda baba, kadın aynı zamanda annedir.
Annenin biyolojik ve fonksiyonel olarak babadan daha stratejik bir öneme sahip olduğunu düşünüyorum.
Türkiye'nin 20 yıl sonrası bugün doğan ya da bugünün çocukların eğitim durumudur.
Anneleri eğitiniz ki onların eğiteceği milyonlarca çocuğun neleri değiştirdiğini görün.
Gelin görün ki Cumhuriyet tarihinde kadının eğitim süreci ve hakları kendi insiyatiflerini sorguladıkları sürece gelişmiş ve değer kazanmıştır. Türkiye'nin gündeminde olan, kadınları ve toplumumuzun geleceğini ilgilendiren konularda yeteri kadar duyarlılığa rastlayamadım. Hayretim inanın bundandır. Bu durum kadının cumhuriyetten bu yana tarihsel gelişimine de aykırı olan bir durum. TBMM çatısı altında olan kadın milletvekilleri bile birkaç cılız ses dışında yeteri kadar seslerini çıkarmadılar. Nedir bu benimse anlamış değilim.

Tecavüz ve evlendirme gibi usdışı bir yaklaşıma ne kadar tepki gösterdiniz, hangi platforma taşıdınız, kitleleri ve kadını nasıl bilinçlendirdiniz gibi sorularıma yanıt bulamıyorum. Bir de bu yetmezmiş gibi "kürtaj" konusunda hazırlanan yasa tasarısını, yasalaşmadan ne kadar daha sessiz izleyeceksiniz? Yasalaştıktan sonra ne yapacaksınız çok merak ediyorum.

Tasarı "kısmi kürtaj"ı yasaklıyor. Aslında "kısmi kürtaj" tıbbi bir terim değil. Siyasilerin ya da hukukçuların ürettiği bir kavram.

Anlatılmak istenilen; ceninin vücudunun ve ussal aktivitelerinin az da olsa gelişmeye başladığı hamilelik döneminin 3. ile 8. ayları arasında yapılan bir işlem. Bu aylar arasında ceninin yapısı bebek formunda olduğu için yapılan işlem cinayet olarak algınıyor ki yasak getirilmeye çalışılıyor. Tabi bu durum için çıkış noktanızın temeli ister dinsel olsun ister başka nedenler, kadının kürtaj hakkını elinden alacak uygulamalara yönelik ilk adımdır.

Sorguladığım ve karşı çıktığım nokta şu;
Zihinsel ve/veya bedensel engelli olarak doğacak ve yaşamı boyunca sizin yardımınıza gereksinim duyacağını bildiğiniz bir çocuğun doğumunu beklemek nasıl bir duygudur?

Hadi duygusal olarak çözümlediğiniz bu durumu maddi olarak nasıl destekleyeceksiniz? Sırf yasalar izin vermiyor diye doğacak bu yapıdaki çocuğun Türkiye koşullarında yaşam biçimi ne olacaktır? Sizin yaşam biçiminiz ne olacaktır? Ya çocuğunuzun?

Ya siyasiler? Ne kadar yanınızda olacak?
Özgürlüklerin ve hakların kazanım ve kullanım pratiği sizin yaşam pratiğinizdir.
Siz kadınsanız bu toplumun da yaşam pratiğidir.
Türkiye kadınlarının geleceği, Türkiye'nin geleceğidir.
Duyarlılığınızın verimli olmasının yanında etkin olmasını da diliyorum.
İşleri doğru yapmak kadar doğru işleri de yaparsak bu ülkede yaşamaktan daha da mutlu oluruz.

Sevgilerimle

Burak Ü. KILIÇASLAN

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahvecigillerden : Naz Başaranlar

AŞKA MEKTUP...

Ne kadar da alışılmadık çıktın karşıma... Hem de tam bir şeylerden, bir yerlerimden sıyrılmışken... Dalgın değilim hayır. Ne de yorgun... Sadece yüreğim sızılandı anısızın. Göğe bak Aşk. Bu akşam, gözlerini kapat ve geçtiğin tüm şehirlerde göğe bak. Gök uzansın alınından dudaklarına. Kanın kamaşsın ışıltısıyla ayın. Aynı umutla, burada, o göğün altındayım...

İşte durup dururken nergisler de huzursuz. Üç kere üç bin gecedir küskün, üç kere üç bin gecesi zehrolmuş gençliğimin... Varsın olsun ! Ben ki zaten aşk denince; uyuşuk, pısırık, mızmız seslerin inadına; ikircikli yüzlerin, tozların inadına seni soludum. Onların güvercin yarasıyla ağzımda, seni on bin çiçek özü gibi soludum. Öyle ki artık anışlar bile bana dar gelebilir... Gelsin ! Nasıl olsa kırkların özlemin tutkunuyum. Ağzım acı, bunu bil yeter ! Ve kavramaya çalış, ağzım neden acıdır ?

Göğe bak Aşk ! Irmaklı ırmaksız, bu akşam geçtiğin bütün şehirlerde göğe bak ! Dişlesin seni en arsız arzularla, yedi bin yerinden yedi bin yıldız. Çınlat karanlığı ay dolunaysa... Bırak kıvransın ağartarak taşları kumsalda deniz. Sen ; huysuz sırtında deli tayların, tekrarla beni.

Seni hissettim Aşk. Seni gül dalıyla, çakılla, sedef çakısıyla bülbülün... Seni yasaklanmış aşkların inadıyla denedim. Kaldır artık saçlarını alnından. Alnında turunç yarası var, esrar çağlayan. Bütün buzlarını parçala arzuların uğrunda, koynunda kokular durulandır. Kıskandır durgun duran ne varsa. Kural tanıma, aşk adına korkusuzca kıskandır. Diri tut umudunu, diri tut... Acıyla bulandırma içini...

Seni kokladım Aşk. Hem öyle bir şehirde kokladım ki seni; sanki kimsenin dudağı seğirmiyor, gün yumru değil. Öyleyse söyle bana; neden herkes acılardan söz ederek sevişir ? Seni kokladım Aşk öyle bir şehirde kokladım ki seni; sanki kimse bir şeyleri kaçırmıyor kendinden, anışları zedesiz. Söyle bana Aşk, öyleyse neden herkes hayatıyla ürpererek bakışır ? Burası nasıl bir şehir ? En önemlisi, yıkıp içimde durgun duran ne varsa, böyle yorgun bir şehirde nasıl sevdim ben ? Bana seni anlatmalısın elin elime nasıl bulaştı ? Nasıl başardın bunca yorgun yüreği koşturmayı, nasıl ?

Seni hissettim Aşk. Çünkü senin adın yağmur; akışın yoncalarda durulur. Senin adın uçan su; bakışın kayalara oyulur. Senin adın dal; yaz günlerin kiraz kiraz, güz günlerin yaprak yaprak soyulur. Senin adın gül, gülüşlerin goncalarda dürülür. Senin adın sis; uykuların rüzgarlardan duyulur. Senin adın ay; anışların gecelere yayılır. Senin adın telaş, merak, haz; yanışların perçemlere, gamzelere, boyunlara yayılır. Senin adın özlem; sevinçlerin ateşlerden sağılır. Bana seni anlat; gün gün tenimde sızılanıp bin kere doğdu güneş. Yıl yıl bin gecenin yıldızı sardı göğü... Göğe bak. Bak ve anlat bana, gördüğün herşeyi anlat ki anlayayım nasıl bir duygusun sen...

Peki ben ???

Bağrımda sadece dünyanın hışırtısı var; aşkların çıldırtılmış hevesi, rüzgar ve su sesi ve hırslanışlar ve bir de uçsuz bucaksız yolların bilediği hem uysal hem kavgacı duygular...

Hırslanışlar ;
Çünkü yıllarımda çarpa çarpa akıştılar günlerim. Çünkü meydan okuyarak dünyaya huylarımı koşar adım edindim. Çünkü öksüzdür kardeşlerim ve tadı öpüşlerinin kırıktır dudaklarında. Nice özlemleri dumur, nice sabırsız arzuları yumru yumrudur. Oysa aşkın aşk içinde en çarpıcı tanımı sabırsız olanıdır bende, en az ilk aşkım kadar. O yüzden ki ben anamdan bu yana ceylan ve isyankarım, ince ve külhan...

Ve rüzgar ;
Çünkü göçmen bir kuş kadar kalabalık, kayalıklar kadar yalnızım. Issız ve savurganım ve kırışıksız karşısında sabahın. Çünkü ellerim terli... Beynimde tutuşmuş sayısız yangın, kalbimde bir o kadar ateşböceği...

Ve su sesi;
Çünkü akıp giden günlerin alevleri yalanıyor içimde... Düşen sevinçlerin, kırılan dalların alevleri... Aşkın kavuşmasız yılların... Çünkü milyonla umut, milyonla acı ve ısırgan, karşılıksız milyonla soru... Ve beyaz köpükleri bir nehrin... Ve en uçuk, en uçarı geceler, hepsi alnımda kelebekler kadar narin yerlerde uğuldar. Çünkü kardeşlerim ürkütülmüş kuşlar kadar telaşlı, üşümüş bir bahar kadar kederlidir. Bu yüzden ki bağrımda bin sağanak, bin kıvılcım, bin bıçak...

Ve aşkların çıldırtılmış hevesi;
Sadece bu bile beni, bir şehri kışkırtmam için yeterince kışkırtır. Çünkü kalbim, en az şehrim kadar dalgın ve yaralı; ve dokunaklıdır en az kardeşlerimin kalbi kadar. Onun için yıllarım, uçsuz bucaksız yollarında dünyanın çarpa çarpa aktılar. Aşkların çıldırtılmış hevesi, hırslanışlar, su sesi ve rüzgarla yazıldılar...

Seni bana anlatacak mısın sen ey Aşk ???
Yüreğimde savurgan şarkılar uğuldatan, en olmadık şeylere kilitleyen seni !!!

.....

Diyorsun ki karış içinde uyanan duyguya, bırak dudağında kırılan öpüşler sızlasın...
Diyorsun ki yüreğine uymayan gürültüde boğulma !
Seni ancak, kendi sesin hayata alıştırır...
Ve diyorsun ki zaten yüreğinsiz bir resmin kimi
ilgilendirir ....

Diyorsun ki Aşk...

Aşk...

Naz Başaranlar

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Noktasız : Ayşenur Güven

İLK YAZIM

Bunlar benim molanıza yazmaya giriştiğim ilk satırlar… Merakla yazıyorum. Yayınlanacak mı ? Yayınlanırsa okunacak mı ? Eh, ne yalan söyliyeyim biraz da çekinerek yazıyorum. İnsanın hiç bilmediği, kimseleri tanımadığı ortamlara girdiğinde hissettiği kıvamda bir çekingenlik bu. Heyecanla tedirginlik arası. Hani içeri girersiniz de herkes herkesi tanır gibi görünür. Sadece siz yapayalnızsınızdır. En azından öyle sanırsınız. Bu siteyi nasıl keşfettiğimi hatırlamıyorum. Sanırım bir Google yolculuğuyla başladı, molada takılındı, araştırılan neydi unutuldu. Mola favoriler listesine eklendi ve bir süre boyunca açılıp açılıp göz atıldı. Sonra okundu, hoşa gitti, benimsendi derken... Neden olmasın ?

Ve işte bu gün bir cesaret yazıyorum. Bakalım... Bu satırların amacı selam etmek. Biraz da kendini tanıtmalı. İçeri ööle küt diye girilinir mi hiç ? Ben yazmayı seven bir insanım. Yazan bir insanım. Yazdıklarını dönem dönem, ilginç dürtülerle, küçük karecikler haline getirip çöpe atan, yada oturup ateşe veren tuhaf bir varlık işte. Son dört-beş yıldır, ruh halimi yakından kollayan bilgisayarım benimle aynı anlarda patlak verip, bütün hikayelerimi, yazılarımı, denemelerimi benim yerime yok etmeyi kendine görev bilmiş gibi görünüyor. En son temmuz ayında, meret resmen patladı gözlerimin önünde. Dumanlar çıkara çıkara hem de. Abarttı anlayacağınız. Bu arada depresif olmadığımı da acele tarafından belirtmek isterim. Aksine pozitiflerim negatiflerimden çok daha bereketli. Hayatın bir oyun olduğunu düşünüyorum. Sahneyi terk etmeden evvel, herşeyden ve herkesten bir şeyler öğrenmiş, her anın tadını çıkarmış, keyfi sanat haline getirmiş olmayı amaçlıyor ve bu yolda emin adımlarla ilerliyorum.

Yazar olduğumu iddia etmiyorum. Her yazan kişinin de yazar olduğuna inanmıyorum. Ben yazdıklarıma "döküntülerim" diyorum. Benden kopanlar, benden çözülenler... Uzantılarım... Hayallerim... Atan sigortalarım... Bazen haykırışlarım... Kendimi bildim bileli yazıyorum. Ve yokediyorum... Bir zamanlar çevremde yazdıklarımı toplamaya çalışan sabırlı kişiler söz konusuydu. Sanırım onlar da bıktılar artık, bu gereksiz çabadan... Belki de derleyip, bastırıp köşe oldular da farkına bile varamadım. Diyeceğim o ki, ben sizlere aklıma gelenleri, içimden geçenleri yazasım gelenleri yazacağım... Bazılarınız beni çiğ bulacaksınız, çünkü lök diye söyleyeceğim, söylemek istediklerimi, hissettiklerimi. Yıldızların parıltısını eski bir sevgilinin gözlerinde aramayacağım mesela... Bana ne ya, adamın gözü başkasına bakarken parlıyor artık, ne hükmü kalmış olabilir ? Kimselerin yüzünde güller açtırmayacağım da, geniş geniş sırıtacaklar onun yerine. Kulaklariıa kadar, mevcut bütün dişlerini göstererek. Gördüklerimi yazacağım, dokunduklarımı, hayalimde gerçeğe yaklaştırdıklarımı, yada hepten abarttıklarımı. Sahi, aklımızdan geçtiği gibi söyleseydik herşeyi nasıl olurdu düşündünüz mü hiç ?

- Yine daldın... Beni dinlemiyorsun... En son ne dedim ?...
- Anlattıkların beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Üstelik göğüslerin dikkatimi dağıtıyor. Konuşmak zorunda mısın ?...

Dese, desek, demiş olsak. Bir seferlik de olsa hakikate dokundursak.

- Beni seviyor musun ?
- Yok beee. Ama şu anda çok zor bir dönem geçiriyorum. Yalnız kalmak işime gelmiyor.

Kafamda sorular. Çoğu abuk subuk kuşkusuz. Biraz deli mi ne ? Romantik bulanlar da var... Buna siz karar vereceksiniz. Okumaya vakit bulur, satırlarımda size uygun frekansı yakalarsanız, sizinle olacağım, sizin olacağım... Öyle sık yazamayacağım sizler gibi. Zamanla aramızda çözemediğimiz büyük bir sorun var. Birimizden biri diğerinin haddini bildirecek ya, hangimiz ? Bu sorunun cevabını bilmek istediğimi pek sanmıyorum. Yetmiyor yirmi dört saat işte ! Gel birader şunu kırk sekiz yapalım, sen de rahat et ben de. Bir de sizlerin vasıtasıyla özlemlerime tutunmaya çalışacağım. Bıraktıklarıma, bıraktıkça ayrılamadıklarıma, iyiden iyiye bağlandıklarıma. İzin vereceğinizi umarak ayrılırken huzurunuzdan...

Keyifle kalın

Ayşenur Güven
Belçika

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

2004 ÖZEL - KOÇ ve BOĞA

Ailenizin Yıldız Falcısı : Nurettin Özdemir

KOÇ 2004 (21 Mart-20 Nisan)
(Muhakeme & Çizilmesi Gereken İstikametler & Şövalye Ruhlar)
2004 genellikle bütün koçlar için kesinlikle sabır taşı olmalarını gerektiren bir yıl olacak.. Ne olursunuz isyanlara garketmeyin benliklerinizi koçlar. 2004 yılı sizlere muazzam olgunluklar ve değişimler getirecek ve 2005 yılında ise kazanılan eşsiz tecrübeler ışığında yaşamlarınız bambaşka yörüngelere oturacaklar. Demek oluyor ki, aşağı yukarı iki sene boyunca sabırsızlıklara kendinizi kaptırmadan, sakin bir şekilde ve vaktinizi akıllıca kullanarak Satürn gezegenin kısıtlayıcı ama bir o kadar da yapıcı etkilerinden faydalanmalısınız..

Ocak ayında kulaklara tatsız gelebilecek bazı kritikleri duyduğunuzda baltaları hemen bilemelere başlamayın. Mart ve nisan aylarından itibaren meslekleriniz de beklenilen terfilere, başarılara ve maaşlarda artışlara kavuşacaksınız..

Temmuz ayında sevgi dolu heyecanlar macera seven damarınızı şahlandıracaklar.. Eylül sonuna kadar bereket gezegeni Jüpiter iş hayatlarınızda sizleri kollayacak. İkili görüşmelerde, atılımlarda gayet olumlu sonuçlar sizleri bekliyorlar.. 2003 senesinin son aylarında farkına vardığınız bariz zorlamalar birer sinyallerdi sizlere yeni yılınız için.. Şans faktörü sizinle bu sene koçlar ama öyle armut piş ağzıma düş misaliyle asla bağdaşmayacak şekilde.. Kısmetler lokma lokma arslanların ağızlarında olacaklar. Ekim ayında ise evliliklerde çatırdılar hasıl olabilirler, sizde sakın alevlendirmeyin tartışmalı ortamları.

Kasım ve aralık aylarını parasal konularda zorluklarla geçirebilirsiniz. Evet koçlarım bu sene çetin geçecek ama sonunda kazanan yine sizler olacaksınız. Satürnün bazen iflah ettirici müthiş sıkıcı etkileri yüzünden veya daha doğrusu sayesinde kendinizi sorgulayarak yeni yaşamlara uzanacaksınız gelecek yıllarda..

2004' de en büyük rakibiniz kendinize yine sizler olabileceksiniz, sabırsızlıklarla, volkanik tepkilerinizle.. Kendinizle iftihar edebilmeniz için, benliklerinizin gölgeli yanlarınıda cesaretle yaşayarak başka yaşamlara hoşgeldin diyebilmeniz için.. Yeniden doğuşları siz siz olunda sakın kaçırmayın. Bilhassa filozofik yaklaşımlarla yeni yılı miladınız olarak kabullenin serdengeçti ruhlu koçlarım..

BOĞA 2004 (21 Nisan-20 Mayıs)
(muhakeme - kendine ve kısmete inanç - ciddiyet)
Sevgili boğalar 2004 yılı sizler için yaratılmış desem fazla abartmış sayılmam inanın… Burçlar ailesinin en ballı fertlerindensiniz bu yeni yılda ! Yani içinizden sakince yaşamak bile gelse yemezler valla, bu sene istemeseniz de şaha kalkıyorsunuz.. Kendinize rağmen ! Düşünebiliyormusunuz bunun ne demek olduğunu ? Çarkıfelek sizleri baş döndürücü tangolara davet ediyor !.. 2003 yılında içinize attığınız veya gangrenleşmiş dertleriniz varsa gönülden bir dilek tutun hemen, çünkü yaşamlarınızın rotaları değişecekler bu muhteşem yeni yılınızda.. Hele burcunuzun ilk on gününde doğanlara semalardan ganimetler yağacak.. İkinci yarısında doğanlarınıza tavsiyem, imzalanacak her türlü belgeyi kesinlikle ince eleyip sıkı dokuduktan sonra kendinizi angaje edin.. Burcunuzun son on gününde doğanlarınıza ise yıldızların ilk aylarda ki sakinliklerinden faydalanarak sosyal ve özel yaşamlar da değişimlere hız vermelerini tavsiye ediyorum.

Senenin son ayları tam hengameli geçecekler bu biline.. Bazılarınız ise geçmişteki aşklarına yeniden kavuşabilirler.. Sene sonundan önce ailenizden bir yakınınız ile ortaklaşa atılımlara girişebilir, sevdiklerinizle beraber uzun yolculuklara bile çıkabilirsiniz. Yeniden doğuşlara, taşınmalara, yeni mekanlara hazırlanın boğalar..

Şubat ayından itibaren birçoklarınız için tayfunlara yakalanma ihtimalleriniz oldukça yüksek !.. Eğer olmadık ve dandik sızlanmaları gelenek haline getirir de ileriye bakmazsanız, bu muhteşem yılınızı pinpiriklenmeler ile heba edebileceğinizi unutmayın.. 2004' te deliler gibi sevileceksiniz boğalar ama gönül avcılarına dikkat edin derim.. Hani yeni yılım nasıl olsa ganimetli diyerek gelecek ilk çapkın güzele kendinizi teslim etmeyin..

Bu sene yaşamlarınız da o kadar hızlı değişimler olacak ki seneyi nişanlanmış veya evlenmiş olarak bitirebilmeniz işten bile değil..

Mayıs ayı bazı boğalar için kısmetler dolu olacak. Eylül ayına kadar sürecek bu aşamalar da yurt dışı ile ilgili projelerde beklenmedik gelişmelere hazırlıklı olun.. Yatırımlar için mart, mayıs ve ekimi seçin, mümkünse elbette.. Boğalar siz siz olun da bu derece bereketli bir yılı sakın es geçmeyin, vallahi diğer burç sakinlerinin gözleri sizlerin üzerinizde… bilmem anlatabildimmi !…

Nurettin Özdemir

nozdemir@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not:Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, aşağıdaki adresten tek tıklamayla zevkle okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın... Ayrıca bugünden itibaren duygu ve görüşlerinizi yorum olarak yazabilirsiniz.
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_1.asp

Devamı yok. BİTTİ

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Dost Meclisi

Kahve Molası, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir.
Kahve Molası bugün 3.958 kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

NE İÇİNDEYİM ZAMANIN

Ne içindeyim zamanın
Ne de büsbütün dışında.
Yekpare, geniş bir anın
Parçalanmaz akışında.

Bir garip rüya rengiyle
Uyuşmuş gibi her şekil.
Rüzgarda uçan tüy bile
Benim kadar hafif değil.

Başım sükutu öğüten
Uçsuz bucaksız değirmen.
İçim muradına ermiş
Abasız, postsuz bir derviş.

Kökü bende bir sarmaşık

Olmuş dünya sezmekteyim.
Mavi, masmavi bir ışık
Ortasında yüzmekteyim.

Ahmet Hamdi Tanpınar

Yukarı

Biraz Gülümseyin

İnsanın havhav olması geliyor!..

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.ntv.com.tr/news/249555.asp?cp1=1

Farkındamısınız bilmiyorum ama daha bir hafta öncesinden uyarı verilen grip mikrobu Türkiyede ciddi boyutlarda etkisini göstermeye başladı bile. Bu yazıyı yazdığım tarihte kötü bir öksürükle boğuşmaya başladım bile. Lütfen uyarıları dikkate alınız ve özellikle kalabalık ortamlardan uzak durunuz.

http://www.yuzuklerinefendisi.com/

...John Ronald Reuel Tolkien 1892 yılında Güney Afrika'da doğuyor, 1911 yılında Oxford'a kaydolup eski İngilizce, eski Almanca ve eski Fince okuyor ve 1. Dünya savaşından sonra Leeds Üniversitesi'nde doçent oluyor. Notlarından öğrendiğimize göre Tolkien 1. Dünya savaşı sırasında cephe gerisinde aldığı görevler esnasında sonradan Middle Earth'de yaşayacak olan Elf lerin dili olan Qenya'yı tasarlamaya başlıyor. Quenya tamamen kendine ait sözcükleri ve gramer yapısı olan, başka bir dilin bir şekilde kodlanması ile yapılmış olmayan bir dil. Ve Quenya ile birlikte Tolkien'in zihninde çok çok çok öncelerinin dünyasını oluşturma fikri başlıyor...

http://www.nasuhmahruki.com/

Nasuh Mahruki. ...Rezalet bir fırtınada, gece vakti, son derece tehlikeli olabilecek Lhotse yüzünü inmeye çalışıyoruz. Onlara iyi olduğumuzu ve tekrar 3. Kampa tırmanmaktansa 2. Kampa iniyor olduğumuzu söylüyorum. Bu arada ikimizinde kafa lambasının pili biterse, bu fırtınada bu inişi sağ salim yapmamız söz konusu bile değil. Bu yüzden ben kafa lambamı kapatıyorum ve arkamdan gelen İlly'nin ışığıyla idare ediyorum...

http://www.gitaristan.com/
...Öncelikle gitarla nasıl bir müzik yapacağınıza karar vermeniz önemli. Çünkü değişik gitar çeşitleri var. Başlıcaları 'klasik gitar' 'akustik gitar' 'bas gitar' elektro gitar' gibi... Haluk Levent, Yaşar, Kıraç gibi müzisyenlerin parçalarını çalacağım diyorsanız klasik gitarı tavsiye ediyorum, onunla hem ritm tutabilir, hemde sola çalabilirsiniz, Eğer soloya ağırlık veriyorsanız ve rock müzik soloları sizin zevkinize hitap ediyorsa kesinlikle önce akustik gitarla başlamalısınız...

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

DriverManager v1.0 [560k] 2k/XP FREE
http://www.l5sg.com/products/downloads/drivermanager/DriverManagerv1.00.zip
W2000 veya XP kullanıyor ve sürücülerinizin (driver) detaylı bir listesini alıp yönetmek istiyorsanız, işte size o program. Sürücüleri, düzenleyin, silin, güncelleyin, yani ne gerekiyorsa yapın.

Yukarı

ISSN: 1303-8923
istanbullife.com

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri